

கதைசொல்லலில் தமிழவனின் உத்திமுறைகள்

முனைவர் ஆ. சந்திரன்

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத் துறை
தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர்
வேலூர் மாவட்டம்.

கட்டுரை பெறப்பட்டது : 12.10.2018

ஏற்கப்பட்டது : 10.11.2018

அறிமுகம்

புதிய சிந்தனைகள் தோன்ற வேண்டும் மரபும் காக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதான் மொழியும் அம்மொழி பேசும் மக்கள் கூட்டமும், அம்மக்கள் கூட்டத்தைக் கொண்ட பரந்த நிலப்பரப்பு / நாடு வளர்ந்த / வளம்பெற்ற ஒன்றாகக் கருதப்பட முடியும். வரலாற்றைப் புறக்கணித்துவிட்டு புதியதை மட்டு கொண்டு செயல்படுவது வளர்ச்சி என்று கொள்ள முடியாது. வேண்டுமானால் வீக்கம் என்று கூறலாம். வளர்ச்சி என்பது பரந்த அளவில் நிகழ்வதைத் தான் குறிக்கும். மொழியின் வளர்ச்சி / மாற்றம் என்பது வெறும் ஒலியில் அல்லது சொல்லில் / தொடரில் என நிகழும் மாற்றங்கள் என்று சுருக்கிக் கொள்ள முடியாது. அது அம்மொழி பேசும் மக்களின் அகத்தில் உருவான மாற்றங்களின் புறவெளிப்பாடுகள். இத்தகைய இந்த வெளிப்பாடுகள் நெடுங்காலமாய்த் தமிழில் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டு வருகிறது. அவ்வாறான நிகழ்வுகள் புதிய வெளிச்சத்தை நோக்கி சமுதாயத்தை நகர்த்திச்சென்றதையும் / செல்வதையும் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் அறியமுடிகின்றது.

புதிய ஆக்கங்கள் தொடர் நிகழ்வுகளாகத் தமிழ் இலக்கியத்தில் நிலைபேறடைய வேண்டும் என்ற சீரிய முயற்சியைச் சமகாலத்தில் மேற்கொள்பவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பாளி தமிழவன் என்பது இலக்கிய வாசிப்பு உள்ள எவரும் அறிந்த ஒன்று.

ஒரு படைப்பிற்கும் அடுத்தப் படைப்பிற்கும் இடையே உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் பெரிய அளவிலான இடைவெளியைக் கொண்டிருப்பது அவருடைய தேடலின் பெருவெளியை நமக்கு உணர்த்துகின்றன. பொதுவாக ஒரு படைப்பாளனின் படைப்புகள் சில ஒத்த அடிப்படைக் கூறுகளைக் (உதாரணமாகச் சொல்லல், கூற்றுகள், நடை, களம் முதலியன) கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும். மேலோட்டமான வாசிப்பிலேயே இதை எளிமையாக வாசகனால் அடையாளம் கண்டுகொள்முடியும். இவ்வாறில்லாமல் முற்றிலும் மாறுபட்ட, இது அவருடைய எழுத்துதானா? என்று ஐயப்படும் அளவில் அவருடைய படைப்பிற்குப் படைப்பு வேறுபாடுகளை / இடைவெளிகளைக் கொண்டிருக்கும். இது அவருடைய எழுத்தின் மேன்மை. ஒவ்வொரு படைப்பும் ஒரு புது மாதிரிகளாகப் படைக்க முயன்றிருக்கும் படைப்பாளியாக விளங்குபவர் தமிழவன். அத்துடன் பல வாசிப்பிற்குப் பின்பும் புரியாத / விளங்காத பகுதிகள் பிரதிகளுக்குள் இருப்பதாக விமர்சகர்களால் குற்றச் சாட்டுக்களுக்கு அதிகம் ஆளானவர்.

அந்த அளவிற்கு நெருக்கமான அதே நேரம் பன்முகத்தளத்தில் எளிதில் அணுக இயலாத நவீனத் தன்மைகொண்ட படைப்புகளைத் தொடர்ந்து நிகழ்த்திவரும் தமிழவனின் புதுஎழுத்து பதிப்பகத்தால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட 22 கதைகளைக் கொண்ட “நடனக்காரியான 35 வயது எழுத்தாளர்” என்னும் சிறுகதைத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள

1. உங்களுக்குப் பாரம்பரியம் இல்லை என்பது உண்மைதானா?
2. நீ புரிந்துகொள்வாய் இறுதியாக
3. பழைய நாணய விற்பனை

என்ற மூன்று கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள கதைசொல்லல் உத்திமுறைகள் பற்றி அறிய முயல்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும். காரணம் இந்தக்கதைத் தொகுப்பில் உள்ள கதைகள் பற்றிய விவாதங்கள், விமர்சனக்கட்டுரைகள் பல சிற்றேடு போன்ற பத்திரிக்கைகளில் வெளியாகியிருக்கின்றன. எனவே கூறியது கூறல் நிகழாதிருக்க அக்கட்டுரைகளில் சொல்லப்படாத செய்திகளைப் / கருத்துக்களைப் பற்றி மட்டுமே இந்தக் கட்டுரை விவாதிக்க முயல்கிறது.

இந்தக் கதைத் தொகுப்பில் உள்ள கதைகளை பகுத்தாராய அவற்றில்

மரபும் / நவீனமும்

குறியீட்டுப் பொருள்

மௌனம் பேசும் இடங்கள்

கதைச் சொல்லியின் தலையீடு

கதைசொல்லலில் தமிழவனின் உத்திமுறைகள்

- முனைவர் ஆ. சந்திரன்

வரலாற்றின் மறுபக்கம்

ஆகிய ஐந்து உத்திமுறைகளில் கதைசொல்லல் நிகழ்வதை அறியமுடிகின்றது. அத்துடன் இவை ஏற்கனவே கூறியது போல ஒரு கதைக்கும் மற்றொருகதைக்கும் இடையில் மாறுபட்டு அமைந்துள்ளன. அதாவது, ஒரு கதைக்கும் மற்றொரு கதைக்கும் இடையில் இடம்பெறும் வழக்கமான ஒற்றுமைகள் என்று கூறத்தக்கன என்பவை பெரும்பாலும் தமிழவனின் இந்த கதைகளில் இல்லை என்பதைத் தெளிவாக அறியமுடிகிறது.

மரபும் / நவீனமும்

உங்களுக்குப் பாரம்பரியம் இல்லையென்பது உண்மைதானா? என்ற முதல் கதை இரு நபர்களுக்கு இடையிலான உரையாடல்களாய் நீள்கிறது. இந்தக் கதையில் வரும் இராமநாதன் மற்றும் ஜார்ஜ் மேயர் என்ற அந்த இரு நபர்களின் பெயர்கள் இரு மரபின் பிரதிகளாய்ப் பெயராலே அடையாளம் காட்டப்படுகின்றது. “உங்களுக்குப் பாரம்பரியம் இல்லையென்பது உண்மைதானா?” என்ற வெள்ளைக்காரரின் கேள்விக்குக் கதைமுடிவில் “இரண்டு தலைமுறை ஞாபகம்தான் உங்கள் சொத்து” (பக். 12) என்கிற பதில் அவராலே முன்வைக்கப்படுவதும், “உங்கள் மரணத்துடன் மூன்று தலைமுறைகளின் சரித்திர ஞாபகம் முற்றுபெற்றுவிடும்” (பக். 12) என்பதும் குறியீட்டுத் தன்மைகள். தலைமுறை என்பதும், சரித்திர ஞாபகம் என்பதும் மறையே மரபு / நவீனம் என்பதன் வெவ்வேறு நிலைகலன்களில் நின்று பயணிக்கின்றது. நவீனம் என்பதின் அர்த்தம் சமகாலமாகக் கருதும் நிலை உள்ள தமிழ்ச் சூழலில் இந்தக் கதையில் அதன் அர்த்தம் எதிர்காலம் அல்லது எதிர்கால சிந்தனை என்று சுட்டப்படுகிறது. மூன்று தலைமுறை என்ற கடந்தகால நிகழ்கால எதிர்கால சிந்தனைகளை உள்வாங்கிய காத்திரமான படைப்புகள் பற்றிய புரிதல்கொண்ட நபராக வெள்ளைக்காரரால் இராமநாதன் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறான்.

இந்தக் குறிப்புகள் அத்துடன் இந்த இருவரின் உரையாடல் இடையே கதைசொல்லியால் கூறப்படும் பதிவுகள் மரபின் நவீனத்தன்மையாய் மிளர்கிறது. “இராமநாதன் வெள்ளைக்காரன் போகிறபோது அவருடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளையில் அவர் உள்வாங்கிய சிந்தனை என்னும் அரண்மனையின் வழியாக வாழை பலா, முருங்கை, ஆடு, மாடுகள் என அசைப்போட்டு கொண்டிருந்தார்.” என்பதும், “மரச்சீன கம்புகள் வாழை, மா, பலா, முருங்கை மரங்களைக் கவனித்தபடியே பேசினார்” என்பதும், வீடுகள், வேலிகள் வீசும் காற்று, சூரியக் கதிர், ஓடும் ரயிலைக் கண்டு பயப்படாமால் மேயும் ஆடுகள் ரயிலைப் பார்க்கும் வழி போக்கர்கள் என இராமநாதன் எதைப் பார்க்க வந்தாரோ, அதில் எதையும் விடாமல் கவனித்த படியே பேசினார்” (பக். 11) என்று கதைசொல்லி சித்தரிக்கும் காட்சியினுடைய பின்னனி அதைத் தொடர்ந்து வரும் உரையாடல்கள் என்பது ஒட்டு மொத்த தமிழ் இலக்கிய திணைப் பாரம்பரியத்தின் நவீனமயப்படுத்தப்பட்ட பிம்பமாக முன்வைக்கப்படுகிறது. அதாவது, அகத்திணையின் புதிய

கதைசொல்லலில் தமிழவனின் உத்திமுறைகள்

- முனைவர் ஆ. சந்திரன்

கருப்பொருட்களின் பட்டியலாய் அவை நீள்கின்றன. இவை திணைமரபின் புத்தாக்கம் பற்றிய புது முயற்சிகளின் தேவை பற்றிய சிந்தனையை முன்வைப்பவையாய் உள்ளன.

இந்த அளவில் கதைசொல்லி முன்வைக்கும் மரபு / நவீனம் மற்றும் மரபை நவீனப்படுத்தும் தமிழன் / நவீனத்தில் இருந்து மரபை நோக்கி நகரும் வெள்ளையன் என்ற இரு எதிர்வுகளாய் கதை கட்டமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு பிறகதைகளிலும் நவீனமும் / மரபும் ஒன்றுள் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து கதையோட்டத்துடன் சேர்ந்து பயணிக்கிறது.

குறியீட்டுப் பொருள்

தமிழவன் கதைகளில் சூட்சுமங்களாய்ப் பல செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை வழக்கமான தட்டையான x பல்தள வாசிப்பிற்கும் இடமளிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. பல்தள வாசிப்பிற்கு இடமளிக்கும் அவற்றில் ஒன்றாகக் குறியீட்டுப் பொருள்கொள்ளும் இடங்கள் பல உள்ளன. அவற்றில் முதல் கதையில் வரும் பின்வரும் உரையாடலை உதாரணமாகப் பார்க்கலாம். ஜார்ஜ் மேயரிடம் “தனது தந்தையைப் பறியும் அவரது தந்தை அதாவது தாத்தா பற்றியும் சொன்னார் இராமநாதன்” தாய் பற்றிக் கேட்டபோது, “தாயின் பழக்கவழக்கங்கள், தாயின் மரணம் பற்றியெல்லாம் சொல்லிவிட்டுத் தாயின் தாய், அதாவது பாட்டி பற்றி ஓரளவு தெரியும் என்றார்” (பக். 11) இந்த உரையாடலில் சுட்டப்பெறும், தந்தை தந்தையின் தந்தை அதாவது தாத்தா மற்றும் தாய் தாயின் தாய், அதாவது பாட்டி என்பன எவற்றைக் குறிக்கின்றன எனின், மேற்கண்ட திணை இலக்கியத்தின் உத்தியாக அமைந்துள்ளன. அதாவது தந்தை – நன்னூலார். தந்தையின் தந்தை அதாவது தாத்தா – தொல்காப்பியர். தாய் - சங்க இலக்கியத்திற்குப் பின் வரும் இலக்கிய வகைகள். தாயின் தாய் அதாவது பாட்டி - சங்க இலக்கியம் என்றும் பொருள் கொள்ள இடமளிக்கிறது.

“மனைவி பெயர் ருக்குமணி ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பு இறந்துபோனார். ருக்குமணி போன பின்பு எல்லாம் போனது போல் பட்டது. அது மகிழ்ச்சி என்று” இராமநாதன் கூறுவதாகக் கதைசொல்லியின் குரல் ராமநாதனின் குடும்ப பின்னணியினை விவரிப்பதாகக் தெரியவில்லை. பிறகு எதைப் பற்றிப் பேசுகிறது? ராமநாதன் தமிழ்ப் பிரதி என்ற அடிப்படையில் பார்த்தோமானால் ருக்குமணி என்பது தமிழ்ப் பேராசிரியர் பணி என்பது வெளிப்படையாகத் தொரிகிறது. தனக்குக் குழந்தையில்லை என்று ஏக்கத்தோடு வெளிப்படும் குரல் தன்னுடைய சிந்தனையை உள்வாங்கிய வெளிப்பாடாகத் தோன்றுகிறது. சுருங்கச் சொன்னால் ருக்குமணி என்பது பேராசிரியர் பணியினையும் வாரிசு என்று சிந்தனை வாரிசுகளையும் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ளலாம்.

“உங்கள் மரணத்தோடு மூன்று தலைமுறைகளின் சரித்திர ஞாபகம் முற்று பெற்றுவிடும்” (ப.12) என்ற மேல்நாட்டு அறிஞரின் குரலாக ஒலிக்கும் கதைசொல்லியின் தமிழ்த் திணை மரபை உள்வாங்கிய ராமநாதன் ஆச்சரியத்துடன் பார்ப்பதாக வெளிப்படுவது இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

அதனை அடுத்து வரும் “உங்கள் மரணம்” என்பது ஒட்டு மொத்த பாத்திர மரணத்தையும், சங்க இலக்கியத்தைப் புரிந்துவைத்துள்ள பேராசிரியர்களின் பணி நிறைவு / அவர்களின் மரணம் என்ற பொருள்பட எடுத்துக் கொள்ள இடவெளியைப் பிரகாசமாகத் தருகிறது. அதனடிப்படையில் தாத்தா, தந்தை, தான் அதை சங்க இடைச்சியில் சங்க காலம் என்று அந்த பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது எதிர்காலம் என்று இல்லை என்பது புலப்படுகிறது. மேற்கண்ட இத்தகைய குறியீட்டுப் பொருள் கொள்ளல் ஒட்டுமொத்த கதையின் பொருள் என்ற நிலையில் கொள்ளமுடிகின்றன. இந்த அமைப்பு கதைகளில் தமிழ் இலக்கிய, சமூக, வரலாற்று மறுபக்கங்களைச் சித்தரிப்பவனவாகவே பெரும்பாலும் உள்ளன.

மௌனம் பேசும் இடங்கள்

இந்தக் கதையில் காணும் அடுத்த அமைப்பு மௌனம் பேசும் இடங்கள். “இரண்டு தலைமுறை ஞாபகம் தான் உங்கள் சொத்து” என்ற வெள்ளைக்காரரின் குரலைக் கேட்டு இராமநாதன் மௌனமாகிறார். இவ்வாறு மௌனமாகும் ராமநாதனின் செயல் சிந்திக்க வேண்டியது ஒன்று. அதிலும் “எதையோ தெரிந்தவர் போல் இராமநாதன் மௌனமானான்” என்பதும், “அந்த மௌனம் நீடித்தது” (பக். 12) என்பதும் இராமநாதனின் எதிர்காலத்திட்டத்தைப் புலப்படுகிறது. கதைசொல்லியின் குரல் இந்த இராமநாதனை மௌனமாகக் கதையில் இருக்க வைத்து வாசகனை அறிவு தளத்தில் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. அதாவது, கதையில் மௌனம் பேசுகிறது. மௌனம் விளங்கிக் கொள்கிறது. மௌனம் உற்பத்தி செய்கிறது. மௌனம் மௌனமாகிறது. மௌனம் தொடங்குகிறது. பாரம்பரியம் பற்றிய சிந்தனையை விமர்சனப்போக்கைப் பிரதானப்படுத்தி எழும் இக்கதை பல்வேறு பரிமாணங்களையும் இருபது நூற்றாண்டுக்கான புதிய தேடலைப் பற்றிய சிந்தனையை மௌனித்து வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த உத்தி இக்கதையின் சிறப்பம்சங்களில் முக்கியமான ஒன்றாகப்படுகிறது. இது அவருடைய “வாரசாவில் ஒரு கடவுள்” என்ற நாவல் போக்கின் அடுத்தக்கட்டமாக அமைகிறது எனலாம். இது புதுமைப்பித்தன் விட்டுச்சென்ற சென்ற நூற்றாண்டின் இலக்கிய உத்தியின் அடுத்த கட்ட நகர்வாக அமைந்துள்ளது எனக்கருத இடமுள்ளது. மொழி பற்றிய இந்தச் சிந்தனை இன்னும் விரிவாக ஆராயப்படவேண்டிய ஒன்று.

கதைசொல்லியின் தலையீடு

“நீ புரிந்து கொள்வாய் இறுதியாக” என்னும் கதையில் ராஜா அன்னா ஸ்தானோவிச் என்ற இருவரின் உரையாடல்களாக இந்திய / மேற்கத்திய பண்பாட்டின் முரண்கள் பற்றி அலசப்படுகின்றன. இக்கதையில் வரும் ராஜா என்பவன் ‘சிவப்பு நிற டை கட்டியிருந்தார்’ என்பது போன்ற மேலும் சில இடங்களிலும் இந்திய ஆதிக்க சக்தியின் அடையாளம் விளக்கப்படுகிறது. அன்னா என்பவள் மேற்கத்திய சிந்தனையின் வெளிப்பாடு. அத்துடன் ராஜா இந்திய சிந்தனையை உள்வாங்கிய நபராக இருப்பதாகப் பல இடங்களில் வெளிப்படுகிறான் என்று இருவரின் வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றி

கதைசொல்லலில் தமிழவனின் உத்திமுறைகள்

- முனைவர் ஆ. சந்திரன்

விவரிக்கும் இக்கதையில் பல இடங்களில் கதைசொல்லியின் தலையீடு நிகழ்கிறது. உதாரணத்திற்கு அன்னாவும் ராஜாவும் ரெம்பராண்ட் ஓவியங்களைப் பார்க்கும் இடத்தில் நிகழும் உரையாடலைக் கூறலாம்.

ரெம்பராண்ட் ஓவியங்கள் ஒரிஜினல். ஒரு பழைய கட்டிடத்தில் போலிஷ் நாட்டு வரலாறு போலிஷ் மொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஒளி ஒளி மூலம் விளக்குவது என்று போலிஷ் நாட்டு கலாச்சாரத்தைக் கட்டிக்காத்தல், அதே வேளையில் தற்கால நடைமுறைக்கு ஏற்ப வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளுகிற மரபு x நவீனம் என்கிற இரண்டு முரண்பட்ட சிந்தனைகளைப் பழமையைக் கொண்டாடுதல் / புதுமையை வரவேற்றல் என்ற இரு எதிரெதிர் சிந்தனைகளை ஏற்கும் மனமுடையவர்களாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். போலிஷ் நாட்டவர், விசாலமான பார்வையும் பரந்த மனமும் கொண்டவர்கள். அதனால்தான் அவர்கள் “நவீன வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்ளும் அதே வேளையில் மரபு பற்றிய புரிதலைக் கொண்டவர்களாக விளங்குகின்றனர் ” என்பது கதைச் சொல்லியின் தலையீடு விளக்குகிறது. இது இக்கதையின் புது உத்தி. இது இருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது அவர்களுக்குப் பின் உள்ளக் காட்சிகளை / நிகழ்ச்சிகளை நேரலைப்படுத்தும் உத்தியாகும். இவ்வுத்தி சங்க இலக்கியத்தில், குறிப்பாகப் பத்துப்பாட்டில் வரும் வருணனை மரபில் உரைநடையில் வெளிப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு,

“நீ டெல்லியில் நடனம் கற்கப் போகும்போது நான் தினசரி உன்னை சந்திப்பேன். நாம் காதலர்கள் ஆனோம். இனி நான் சொல்கிறேன் என்றாள். ஓர் ஓடுங்கிய பாதை வார்சாவின் பழைய நகரத்தில் இருந்தது. சூரிய நிழல் அதில் விழவில்லை. அதில் இருபக்கமும் தெருவில் கடை போட்டிருந்தார்கள். ஸ்வெட்டர், பொம்மைகள், ஆம்பர் கார்கள் எல்லாம் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. வயதான டிரீஸ்டுகள் மெதுவாக வருவதும் போவதுமாக இருந்தனர். நம் திருமணம் நடந்த பிறகு இந்தியாவில் உன் வீட்டில் உன் தாயும் தந்தையும் நம் திருமணத்தை விரும்பவில்லை என்பதை அறிந்தேன். அது எனக்குப் பெரிய ஏமாற்றத்தைக் கொடுத்தது.” (பக். 15-16) என்ற கதையின் இடையில் வரும் செய்தியைக் கூறலாம்.

மேற்கண்ட செய்தியில், ராஜாவையும் அன்னாவையும் தன்மை ஒருமையில் மாறிமாறி பேசவைக்கும் புதுமையைக் கதைச்சொல்லி நிகழ்த்திக் காட்டுகிறது. இது வழக்கமான நான் x நீ என்ற அமைப்பில் இருந்து விலகி நின்று வேடிக்கைக் காட்டுகிறது. இந்த மொழி விளையாட்டு கதைசொல்லியின் வாசகரை நோக்கிய புதிய தேடலுக்கான எதிர்வினையாக நினைக்கத் தோன்றுகின்றது. சில இடங்களில் அவன் இவ்வாறு சொன்னான். அவள் இவ்வாறு சொன்னாள் என்று கதைசொல்லி கதையைக் கூறுவதுடன் பாத்திரங்களின் அடுத்தடுத்த தொடர் உரையாடல்களின் மூலம் கதைசொல்லிக்கு இடமின்றி கதை நகர்வும் நடைபெறுதல் “நீ புரிந்துகொள்வாய் இறுதியாக” என்ற கதையில் இடம்பெற்றுள்ளது. பிற இரு கதைகளிலும் இந்த அமைப்பு உண்டு என்பது

குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு உரையாடலுக்கு உள்ளேயும் / இடையேயும் கதைசொல்லியின் தலையீடு வெளிப்படுகிறது. இது மற்றுமொரு புதிய உத்தி முறையாகும்.

வரலாற்றின் மறுபக்கம்

தனி நபர் புகழ்ச்சி / துதிபாடுகிற சமூகத்தின் நிலை, உண்மை வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற சிந்தனை இல்லாமை / எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கான தேவையைப் பற்றிய வரலாற்றுச் சிந்தனையில்லாமை ஆகியவற்றை வட்டமிட்டு சுழல்கிறது “பழைய நாணய விற்பனை” என்னும் மூன்றாவது கதை. இக்கதையில் வரும் குமார் என்பவர் வழக்கமான ஒரு தந்தை. தமிழாசிரியன். வரலாற்றின் அவசியத்தைப் பற்றிய தவறான கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர். தமிழ்ச் சமூகத்தின் பிரதிநிதி. சமூகத்தால் முடமாக்கப்பட்டவர். அவருடைய குழந்தை என்பது எதிர்காலச் சந்ததியின் பிரதிநிதி. முஸ்லீம் பெரியவர் ”தாடி நீண்டும் நரைத்தும் காணப்பட்டது. ஒல்லியான உடம்பு. பழைய பேண்ட் அணிந்திருந்தார். சட்டை மீது ஒரு ஸ்வெட்டர் அணிந்திருந்தார்” (ப.20) என்று கதைசொல்லி ஒரு கதாப்பாத்திரத்தைக் கதையில் கொண்டுவருகிறது. இவர் ஏன் நாணயம் விற்கிறார்? என்ற பின்னணியால் ஆராயின் தமிழ்மொழியின் வரலாறு நமக்கு புலப்படுகிறது. அதாவது, இக்கதையின் கதாப்பாத்திரங்கள் கட்டவிழ்க்கப்படுகின்றன. முஸ்லீம் பெரியவர் என்பவர் கால்டுவெல். ஒட்டுமொத்த கதையின் வாசிப்பு தளத்தில் அதனுடைய சாராம்சத்தைப் புரிந்து கொள்ள முயல்கையில் இது வெளிப்படுகிறது

மேலோட்டமாகப் பார்க்கிறபோது கதையானது இந்து மூஸ்லீம் கிறித்துவம் என்ற மூன்று தளங்களில் இயங்குவதாகத் தோன்றலாம். உண்மையில் இது வரலாற்று அரசியலைப் பேசுகிறது. வரலாற்று அரசியல் என்பது, எல்லோரும் இலக்கியத்தின் அழகியலைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிற வேளையில் இலக்கியத்தின் வரலாறு பற்றிய சிந்தனைப் புதிதாக அறியப்படுத்துகிறது. இங்குப் பூ என்பது இலக்கியத்தின் அழகியல். நாணயம் என்பது இலக்கியத்தின் வரலாறு. சைக்கிள் என்பது இயந்திரமான சுழற்சி வடிவத்தின் குறியீடு, இயந்திரம் என்பது எதையும் விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தாமல் / ஆராயாமல் ஏற்றுக் கொள்கிற மனப்பான்மை. குமார் முதலில் பார்க்கும் நாணயம் பழையதான வட்டவடிவில் அமைந்திருப்பதும், சிலுவையைப் போன்ற தோற்றமளிப்பதும் அதனுடைய பழமை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. ஏனெனில் இந்தச் சிலுவையும் வட்டவடிவ நாணயமும் சங்க இலக்கியங்களின் குறியீடுகள்.

“ஆறு தலையும் ஏழு கால்களும் கொண்ட பெண் உருவம். மார்பு இல்லை. முகம் ஆண்போல் தென்பட்டது. மனித உடல் உறுப்புகளில் ஒரு குழப்பம் (ப.21)” என்ற வடிவத்தைக் கொண்ட நாணயம் குமாரின் கையில் திணக்கிறது என்பதும், இத்தகைய நாணயங்கள் மதிப்பு மிக்கது என்பதும் சீப்பா அது கிடைக்கும் என்பதும் ஒப்பிட்டு பார்க்கிறபொழுது, இது சமய இலக்கியமாகக் கொள்ள இடமுண்டு. இது “உனக்கு விற்க வேண்டுமென்று தீர்மானமாகியிருக்கிறது (ப.21)” என்று நாணயம் விற்கும்

கதைசொல்லலில் தமிழவனின் உத்திமுறைகள்

- முனைவர் ஆ. சந்திரன்

பெரியவர் குமாரிடம் கூறுவதாகக் கூறும் வாக்கியம் இதை உறுதிப்படுத்துகிறது. குமாருக்கு யார் தீர்மானித்தார்கள்? என்று கேட்கத் தோன்றினாலும், கேட்காமல் இருப்பதும் அதன் மீது அவனுக்கு இருக்கும் கவர்ச்சியும் அறியாமையையும் விளக்குமுகமாக “வெயிலும் லேசான தூறலும் ஒரே நேரத்தில் வந்தன. ஏதோ தோன்றியது” (ப. 21) என்று கதைசொல்லி முடிகிறது. பழைய ஸ்டாம்புகள் எங்கு கிடைத்தாலும் சேர்த்து ஒரு நோட் புத்தகத்தில் ஒட்டும் வழக்கமுடையவன் குமாரின் மகன். அத்தகைய ஒரு சிந்தனை குமாரிடமும் இல்லையென்றாலும் பெரியவர் கூறிய செய்தியைக் கேட்ட பிறகு அப்படியொரு யோசனை அவருக்கு வந்தது. இங்கு ஸ்டாம்பு என்பது எதைக் குறிக்கிறது என்று பார்த்தால் அது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் குறியீடு. அது ஒரு அடையாளம். படைப்பாளனின் அடையாளம். படைப்பைப் பற்றிய பிறஞ்ஞை இல்லாமல் படைப்பாளனைப் பற்றிய தேடலைக் கொண்டிருக்கிற தனிநபரை முன்னிலைப் படுத்துகிற சிந்தனைக் குறியீடு. பெரியவர் தன்னுடைய மகன்களைப் பற்றிக் கூறுவது தன்னோடு கருத்தொருமித்த வாரிசுகளாக இருவரைக் கூறுகிறார் என்று கொள்ளலாம். “அவர்கள் இறை நம்பிக்கை உடையவர்கள். திறமைசாளிகள். கொடுத்த வேலையை உரிய முறையில் செய்பவர்கள். தன்னை போன்ற சிந்தனையை வளர்த்தெடுக்கத் துடிப்பவர்கள்” என்று கூறுவது கால்டுவெல்லோடு சேர்ந்து தமிழ் பணியாற்றிய அயல் நாட்டவரைக் குறிக்கிறது எனலாம். அத்துடன் அவரது மனைவியாகக் குறிப்பிடுவது சமய தொண்டதாகவும் கருதலாம்.

ஒரு பக்கம் கிரீடமும் கைப்பிடியுள்ள நீண்ட வாள்படமும் போட்ட நாணயம் குமாரை மிகவும் கவர்ந்தது. அதையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நேரம் போனது தெரியவில்லை என்பது தமிழன் தற்பெருமை பேசிக் கொண்டு திரிவதில் வல்லவன் என்பதையும், சைக்கிள் கடை மூடியிருப்பது தெரிந்தது என்பது தன்னுடைய இலக்கை மறந்தவனாகவும் இருக்கிறான் என்பதைச் சுட்டிச் செல்கிறது. சுருங்கக் கூறின், இரு தலைமுறையினருக்கிடையிலான வரலாற்று புரிதலின்மையைப் பற்றிப் பேசுகிறது இக்கதை என்பது தெளிவாகிறது. வழக்கமாக சைக்கிள் வாங்க வந்தவர் அதை மறந்து உண்மையான இலக்கிய வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்வதாகவும், அதில் மெய்மறந்த குமார் வழக்கமான புரிதலில் வளமை பேசுவதை விடுத்து தன்னுடைய ஊனக் கண்களை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தியதாகவும் அதனால் தாம் பிடித்து வைத்திருந்த முயலுக்கு மூன்று கால் என்கிற எண்ணம் தகர்க்கப்பட்டு சமூகத்தால் முடமாக்கி விடப்பட்டதாகவும் கூறுகிற பாங்கு இதில் வெளிப்படுகிறது. இவ்வாறு மரபும் / நவீனமும், குறியீட்டுப் பொருள், மொளனம் பேசும் இடங்கள், கதைசொல்லியின் தலையீடு, வரலாற்றின் மறுபக்கம் ஆகிய உத்திமுறைகள் இந்த மூன்று கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை ஒன்றினுள் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தும் x ஒன்றைவிட்டு ஒன்று விலகிநின்றும் அமைந்து கதையை நகர்த்திச் செல்லுகின்றன.

அடுத்த நகர்வு

- ❖ “நடனக்காரியான 35 வயது எழுத்தாளர்” சிறுகதைத் தொகுப்பிலுள்ள 22 கதைகளில் மூன்று கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள உத்திமுறைகள் பற்றி மட்டுமே மேலே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள கதைசொல்லல் உத்திமுறைகள் குறித்து விரிவாக ஆராயலாம்.
- ❖ இக்கதைகள் இன்னும் நுட்பமாக வாசிக்க முயன்றால் / முடிந்தால் இன்னும் பல புதிய கருத்துக்களை / நுட்பங்களை இவற்றிலிருந்து பெறமுடியும். இத்தகைய விரிவான அய்வுகள் செய்ய இடம் தரும் கதைகளாகத் தமிழவனுடைய இந்தக் கதைகள் அமைந்துள்ளன.
- ❖ இவை ஏற்கனவே கூறியது போல அவருடைய சோதனை முயற்சியின் ஒன்றாக மட்டுமல்லாமல் தமிழ் சிறுகதைகளின் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாட்டங்கள் நடைபெற்று வரும் நிலையில் தமிழ்ச்சிறுகதை வளர்ச்சியின் அடுத்தகட்ட நகர்விற்கான ஒரு பிரதியாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அது பற்றி விரிவாக ஆராயலாம்.
- ❖ இவற்றுடன் முனைவர் பட்டம் உள்ளிட்ட முழு நேர ஆய்வுகளை நிகழ்த்தக் காத்திருக்கும் ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுத்தேடலுக்கான பெருவெளியைத் (big space) தரும் பிரதிகளாகத் இந்த 22 கதைகள் அமைந்துள்ளன எனலாம்.

துணை நின்றவை

- 1) தமிழவன், நடனக்காரியான 35 வயது எழுத்தாளர், 2015 (முதல் பதிப்பு), புது எழுத்து, 1/205 அண்ணா நகர், காவேரிப்பட்டினம், கிருஷ்ணகிரி, 635 112.
- 2), அமைப்பியலும் அதன் பிறகும் (ஸ்ட்ரக்சுரலிசம் நூலின் விரிவாக்கப்பட்ட பதிப்பு), 2008, அடையாளம், 1205 / 1, கருப்பூர் சாலை, புத்தாந்தம், திருச்சி, 621 310.
- 3), பழந்தமிழ் அமைப்பியல் மற்றும் குறியில் ஆய்வுகள், 2009 (முதல் பதிப்பு), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை, 600 113.
- 4), தமிழ்க் கவிதையும் மொழிதல் கோட்பாடும், 1995 (முதல் பதிப்பு), காவ்யா, 16, 17 இகிராஸ், இந்திரா நகர், பெங்களூர், 560 038.